

Hensyn til Underofficererne er jeg af den bestemte Formening, at Folkerepresentationen og særligt dette Thing vil handle klogt og vel i at holde sig fortrinsviis til den høitærede Krigsministers Forslag som det billigste, og navnlig maa jeg, naar der er Tale om Brøbrationerne og Modificationer deri, sætte Priis paa, hvad maastee det ærede Medlem, der har stillet Forslag i saa Henseende, heller ikke vil være utilbøielig til ved en følgende Behandling at gaae ind paa, at man, dersom man vil ophøre med Brødelivering in natura og erstatte den med Penge, da gjør det, saaledes som Krigsministerens Tanke har været, ved at sætte en Priis, der bestemmes saa nøiagtigt som muligt, i Forhold til Brødet Priis til enhver given Tid. — Hvad Underofficerernes Stilling angaaer, da har den ærede Taler fra Nyborg (C. B. Nyholm), der allerede har havt Ordet, bemærket, at jeg slutter mig til ham med Hensyn til det af ham stillede Underændringsforslag, der indeholder nogen Forbedring af det af Udvalget for Sergenternes Vedkommende foreslaaede; men jeg vil gjentage, hvad jeg allerede nylig antyhede, at jeg troer, at Krigsministeren i endnu høiere Grad har truffet det rette Beløb ved det af ham stillede Forslag, og at jeg for mit Vedkommende derfor egentligt allerhelst vilde stemme for, at disse Folk gageres overeensstemmende dermed. Jeg vil dette saa meget mere, som Tiden tegner til at ville blive noget tilnærmelsesviis en Dyrtil, og netop denne Klasse har i en saadan Tidperiode et ganske særdeles Krav paa at gribes under Arzene, i alt Fald at tages paa med større Varsomhed, end det forekommer mig, at Fleertallets Forslag gjør. — Da jeg maa fatte mig meget kort, skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 kun tillade mig at bemærke, at, naar jeg har foreslaaet, at Ordene: „Veribere tilstaaes der et Bestillingstillæg af 24 Rd., Gymnastiklærerne af 12 Rd. aarlig“, skulle udgaae, saa er det, fordi jeg troer, at vi — og jeg kunde sige ved Loven i det Hele — ere komne bort fra alle disse Tillæg, at vi principmæssigt ikke bør bevilge Tillæg, og at vi for de paa-gjældende Underofficerers Vedkommende, nemlig Veribere og Gymnastiklærere, saa meget mindre bør være tilbøielige til at give særlige

Tillæg, som det ikke kan nægtes, at disse, netop paa Grund af den Underviisning, de have faaet paa Statens Bekostning, og ved den Leilighed, de paa de fleste Steder have til at gjøre denne Kundskab frugtbringende, ere bedre stillede end deres Colleger i Almindelighed. Da jeg nødigt vil tale længer, skal jeg indskrænke mig hertil.

Berg: Jeg var forhindret fra at være tilstede i Udvalget i det Møde, hvori Betænkningen blev understrevet. Deri ligger Grunden til, at jeg ikke er Medforslagsstiller af noget af de førstnævnte Forslag angaaende de Meniges Lønning. Jeg er af den Anskuelse, at den Lønning, som tilstaaes de Menige, kunne de ikke faae forsvarlig Kost for. Jeg har i Begyndelsen af denne Sags Behandling i Udvalget deelt den Opfattelse, der findes udtrykt i Endringsforslaget under Nr. 4. Jeg har nemlig fastholdt, at Værnepligtsbørden ikke var en Skat, som man kunde paalægge alle Skatteborgere, men det var en Skat, som hver Mand paa 22 Aars Alderen og de følgende Aars Alder maatte føle paahvilede ham. Naar Sønnen udstreves til Tjeneste, saa maatte han erkjende, at det var ham, der skulde Staten en Opoffrelse. I Genhold til denne Grundbetragtning kunde jeg ogsaa gaae ind paa, at enhver Mand indenfor en vis Grændse, foruden den Tid, han maatte anvende i Statens Tjeneste, ogsaa maatte finde sig i, hvis fornødent var — og jeg finder, at det er fornødent, hvis Sætterne skulle blive staaende — at opoffre et vist lille Beløb, naar et saadant ikke oversteg det, man maa antage, at enhver ung Mand i den Alder var i Besiddelse af, og hvis Anvendelse ingen Betydning forøvrigt kunde have paa hans Fremtid, idet jeg forudsatte, at dette endog kunde anspore den unge Mand, førend han stod for Udskrivningsalder, til at lægge Sparestillinger op, naar han maastee ellers vilde føle sig opfordret til — saaledes som altsor ofte er Tilfældet — at bortpøse paa unyttig Tidfordriv og paa anden Maade sin Fortjeneste, men for at han skulde kunne have en saadan lille Sparepenge til Anvendelse i dette Niemed, maatte den Tid, i hvilken man maatte forudsætte, at han skulde